

mer, som ministeren var inde på, da vi talte om det aktuelle problem om kimtalene.

Jeg synes også, at vi i denne behandling skal nævne § 73 i lovforslaget. Vi har ikke meget tid, når vi skal førstebehandle lovforslaget, men § 73 omhandler Ernæringsrådet. Jeg kunne have lyst til at sende en hilsen til en partifælle som en cadeau til en lang og faglig politisk indsats netop på området omkring ernæring: Det er klart, at fru Tove Lindbo Larsens utrættelige arbejde på det område her har båret frugt, og jeg er glad for, at man i § 73 fastholder Ernæringsrådets placering.

Så vil jeg godt til slut sige, at jeg synes, at det flertal, der har manifesteret sig for dette lovforslag, og som støtter lovforslaget, også må sikre, at loven bliver gennemført inden sommerferien. Jeg synes, at det vil være et utrolig uheldigt signal at sende, når man sammenskriver mange regler og lovforslag, at Folketinget ikke kan gøre det færdigt på det par måneder, som vi har. Og jeg vil altså anbefale, at vi får dette lovforslag færdigbehandlet i udvalget, således at vi kan få tredjebehandlingen her i Folketinget, inden vi går på sommerferie.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige til fødevarerministeren, som appellerer til, at man ikke trækker behandlingen af forslaget unødigt af taktiske grunde, at det opfatter jeg bestemt ikke at der er nogen der har udtrykt intentioner om at gøre. Jeg sagde udtrykkelig, at min vurdering var, at det kunne blive svært at nå en seriøs og forsvarlig behandling af lovforslaget, men det er klart, at hvis det kan sikres, kan man selvfølgelig vedtage det. Så vil jeg til gengæld appellere om, at man ikke jasker noget igennem af hensyn til at få det vedtaget inden sommerferien, uden at sagen er ordentligt belyst.

Så vil jeg godt tage et aspekt op, som ikke har været nævnt i den første runde af debatten, nemlig den del af formålsparagraffen, som handler om at sikre fødevarer af høj kvalitet. Det synes jeg er en interessant formålsparagraf, som jeg er meget glad for at der er, og jeg er meget glad for, at der også i bemærkningerne er lagt op til, at det betyder, at man fra politisk side, fra myndighedsside, siger, at det er en politisk opgave at sikre et bredt udbud, sådan at vi inden for de forskellige produktkategorier også har mulighed for at vælge varer af en meget høj kvalitet. Vi kan så diskutere, hvad det er, men bare det, at man sætter fokus på

området og sikrer et rimelig bredt udvalg og en valgfrihed, er en meget væsentlig ting.

Så vil jeg gerne sige, at der er en lang række punkter, som vi ikke når at komme ind på i dag omkring vildledning og omkring salmonella. Bare den formulering, der er, om, at varer ikke må sælges, hvis de på sædvanlig måde kan overføre eller fremkalde sygdom, åbner jo for, at salmonellakyllingen kan ligge i køleskabet og dryppe, fordi man må gå ud fra, at den bliver gennemstegt. Det synes jeg ikke er rimeligt. Vi bør have en langt strammere regulering af bakterieområdet og sige, at fødevarer, der kan overføre sygdom, simpelt hen ikke skal ud til forbrugerne, så vidt det overhovedet kan undgås.

Så er der spørgsmålet om miljøkontrol og sammenhæng med levnedsmiddelkontrol, som jo er det, der virkelig skiller parterne i den her debat. Der vil jeg sige til hr. Erling Christensen, at der er ingen, der har lagt op til, at der skal ske tilfældigheder. Vi har jo en lang række andre områder, der er udlagt til amter og til kommuner, og der er jo ikke tale om, at man i undervisningsverdenen eller i sygehusverdenen administrerer ud fra tilfældigheder; der er tale om, at man har driftsansvaret ud fra de fælles fastlagte regler, der er lavet, og det er selvfølgelig det samme, der bør gøre sig gældende på levnedsmiddelkontrolområdet.

Det, vi gerne vil have, er, punkt et: en vis pluralisme i systemet, at der er flere parter, der kan gå ind og vurdere en sag og udtale sig om den. Det er der ikke i det system, man lægger op til med statsliggørelse. Der er én og kun én myndighed, og det vil mindske pluralismen.

Når man fjerner levnedsmiddelkontrollen fra miljøkontrollen, så efterlader man et uløst problem, og det synes jeg er ganske alvorligt. Hvad er tankerne fra regeringens side? Er det også at statsliggøre miljøkontrollen? Man har haft halvandet år til at tænke over det. Det kunne da være rart bare at få antydningen af et svar på det.

Jeg synes, at man på det her punkt virkelig lægger op til noget, der minder om lovsjusk:

Man foreslår Folketinget at vedtage en lov, hvor man eksplicit i bemærkningerne skriver, at der er et uløst problem med miljøkontrollen. Det vil man nedsætte et udvalg til at kigge på, og man vil lave en anden ikrafttrædelsesdato, sådan at ministeren, når han har løst problemerne efter sin egen opfattelse, bare kan sætte